

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2019. gada 23. maijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Atkritumu sūtījumi Eiropas Savienības iekšienē – Regula (EK) Nr. 1013/2006 – 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts – Piemērošanas joma – Regula (EK) Nr. 1069/2009 – Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzglabāšana

Lietā C-634/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgericht Oldenburg* (Oldenburgas Administratīvā tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 7. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 13. novembrī, tiesvedībā

ReFood GmbH & Co. KG

pret

Landwirtschaftskammer Niedersachsen,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*] tiesneši K. Likurgs [*C. Lycourgos*] (referents), E. Juhāss [*E. Juhász*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*],

ģenerālvokāts: H. Saugmandsgors Ēe [*H. Saugmandsgaard Øe*],

sekretārs: R. Skjāno [*R. Schiano*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 18. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *ReFood GmbH & Co. KG* vārdā – J. T. Gruber, *Rechtsanwalt*,
- Nīderlandes valdības vārdā – M. H. S. Gijzen un M. K. Bulterman, pārstāves,
- Austrijas valdības vārdā – G. Hesse, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – W. Farrell un M. Noll-Ehlers, kā arī E. Sanfrutos Cano un L. Haasbeek, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2019. gada 24. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV 2006, L 190, 1. lpp., un labojumi OV 2008, L 318, 15. lpp., un OV 2013, L 334, 46. lpp.) 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā strīdu starp *ReFood GmbH & Co. KG* un *Landwirtschaftskammer Niedersachsen* (Lejassaksijas Lauksaimniecības palāta, Vācija) par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumu no Nīderlandes uz Vāciju.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula Nr. 1013/2006

- 3 Regulas Nr. 1013/2006 11. apsvērumā ir noteikts:

“Jāizvairās no pārklāšanās ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kas nav paredzēti cilvēku uzturam [(OV 2002, L 273, 1. lpp.)]; minētajā regulā jau ir ietvertas prasības, kas attiecas uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vispārēju pārsūtīšanu, plūsmu novirzīšanu un pārvietošanu (savākšanu, transportēšanu, pārkraušanu, apstrādi, izmantošanu, reģenerāciju vai apglabāšanu, uzskaiti, pavaddokumentiem un izsekojamību) Kopienā, ievēdot tajā un izvedot no tās.”

- 4 Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 1.–3. punktā ir paredzēts:

“1. Ar šo regulu nosaka procedūras un kontroles režīmus atkritumu sūtīšanas jomā atkarībā no sūtījuma izcelsmes, galamērķa un maršruta, sūtīto atkritumu veida un apstrādes veida, kas tiek piemērota atkritumiem to galamērķa punktā.

2. Šo regulu piemēro atkritumu sūtījumiem:

a) starp dalībvalstīm, Kopienas iekšienē [..];

[..]

3. Šī regula neattiecas uz:

[..]

d) sūtījumiem, uz kuriem attiecas Regulā [..] Nr. 1774/2002 paredzētās apstiprināšanas prasības;

[..].”

5 Regulas Nr. 1013/2006 2. pantā ir noteikts:

“Šajā regulā:

- 1) “atkritumi” ir atkritumi, kā definēts [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvas 2006/12/EK [(2006. gada 5. aprīlis) par atkritumiem (OV 2006, L 114, 9. lpp.)] 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

[..].”

6 Saskaņā ar Regulas 3. pantu “Vispārējie procedūras noteikumi”:

“1. Uz šādu atkritumu sūtījumiem attiecas iepriekšējas rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra, kas noteikta šīs [regulas II] sadaļas noteikumos:

- a) ja sūtījums paredzēts apglabāšanas darbībām:

visi atkritumi;

- b) ja sūtījums paredzēts reģenerācijas darbībām:

- i) atkritumi, kas uzskaitīti IV pielikumā, tostarp Bāzeles Konvencijas II un VIII pielikumā uzskaitītie atkritumi;
- ii) atkritumi, kas uzskaitīti IVA pielikumā;
- iii) atkritumi, kas nav klasificēti vienā pozīcijā III, IIIB, IV vai IVA pielikumā;
- iv) atkritumu maisījumi, kas nav klasificēti vienā pozīcijā III, IIIB, IV vai IVA pielikumā, ja vien tie nav uzskaitīti IIIA pielikumā.

2. Uz šādu atkritumu sūtījumiem reģenerācijas nolūkā gadījumā, kad vesto atkritumu daudzums ir lielāks par 20 kg, attiecas vispārējas informācijas prasības atbilstīgi 18. pantam:

- a) atkritumi, kas uzskaitīti III vai IIIB pielikumā;

- b) atkritumu maisījumi, kas nav klasificēti vienā pozīcijā III pielikumā un kuru sastāvā ietilpst vairāku III pielikumā uzskaitīto veidu atkritumi, ja šo maisījumu sastāvs neaizkavē to reģenerāciju videi drošā veidā un ja šādi maisījumi ir uzskaitīti IIIA pielikumā, saskaņā ar 58. pantu.

[..].”

Direktīva 2008/98/EK

7 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV 2008, L 312, 3. lpp.), ar kuru tostarp ir atcelta Direktīva 2006/12, 12. un 13. apsvērumā ir noteikts:

“(12) [...] Regulā [...] Nr. 1774/2002 [...] paredzētas, *inter alia*, atbilstīgas kontroles attiecībā uz visu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, tostarp atkritumu, vākšanu, transportu, pārstrādi, izmantošanu un apglabāšanu, tādējādi novēršot iespējamu apdraudējumu dzīvnieku un sabiedrības veselībai. Tādēļ ir vajadzīgs noskaidrot saistību ar minēto regulu, lai novērstu noteikumu dublēšanu, neietverot šīs direktīvas darbības jomā dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus gadījumos, kad tie paredzēti izmantošanas veidiem, kas nav uzskatāmi par darbībām ar atkritumiem.

(13) Ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot Regulu [..] Nr. 1774/2002, ir lietderīgi precizēt darbības jomu tiesību aktiem par atkritumiem un šādu tiesību aktu noteikumus par bīstamiem atkritumiem saistībā ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kā tie noteikti Regulā [..] Nr. 1774/2002. Ja dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti rada potenciālu apdraudējumu veselībai, atbilstīgais juridiskais instruments šo risku novēršanai ir Regula [..] Nr. 1774/2002, un tādēļ būtu jāizvairās no nevajadzīgas tās pārklāšanās ar tiesību aktiem atkritumu jomā.”

8 Saskaņā ar Direktīvas 2008/98 2. panta 2. punktu:

“Turpmāk minētos neietver šīs direktīvas darbības jomā, ciktāl uz tiem jau attiecas citi Kopienas tiesību akti:

[..]

b) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, tostarp pārstrādāti produkti, uz kuriem attiecas Regula [..] Nr. 1774/2002, izņemot tos, kas paredzēti sadedzināšanai, apglabāšanai poligonā vai izmantošanai biogāzes vai kompostēšanas iekārtās;

[..].”

9 Saskaņā ar minētās direktīvas 13. pantu “Cilvēku veselības un vides aizsardzība”:

“Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumu apsaimniekošana norit, neapdraudot cilvēku veselību un neradot kaitējumu videi, un jo īpaši:

a) neapdraudot ūdeni, gaisu, augsni, augus vai dzīvniekus;

b) neradot neērtības trokšņa vai smakas dēļ; kā arī

c) neradot negatīvu ietekmi uz lauku vidi un īpaši aizsargājamām teritorijām.”

Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu tiesiskais regulējums

– Regula Nr. 1774/2002

10 Regulas Nr. 1774/2002 8. panta “Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un pārstrādātu produktu nosūtīšana uz citu dalībvalsti” 2. punktā bija paredzēts, ka ir nepieciešams, lai galamērķa dalībvalsts būtu atļāvusi saņemt pirmās kategorijas materiālu, otrās kategorijas materiālu, pārstrādātus produktus, kas iegūti no pirmās kategorijas vai otrās kategorijas materiāla, un pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas.

11 Šīs regulas 10.–15., 17. un 18. pantā bija paredzēta pirmās līdz trešās kategorijas starpuzņēmumu, uzglabāšanas uzņēmumu, sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtu, pirmās kategorijas un otrās kategorijas pārstrādes uzņēmumu, otrās kategorijas un trešās kategorijas tauku pārstrādes uzņēmumu, biogāzes iekārtu un kompostēšanas iekārtu, trešās kategorijas pārstrādes uzņēmumu, kā arī lolojumdzīvnieku barības ražošanas uzņēmumu un tehnisko iekārtu apstiprināšanas procedūra.

– Regula (EK) Nr. 1069/2009

- 12 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV 2009, L 300, 1. lpp.), 5., 6., 29., 57. un 58. apsvērumā ir noteikts:

- “(5) Būtu jānosaka visaptverošs un saskanīgs Kopienas veselības noteikumu kopums attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu savākšanu, transportēšanu, darbībām, ko ar tiem veic, apstrādi, pārveidi, pārstrādi, uzglabāšanu, laišanu tirgū, izplatīšanu, izmantošanu vai likvidēšanu.
- (6) Šiem vispārējiem noteikumiem vajadzētu būt samērīgiem ar cilvēku un dzīvnieku veselībai radīto risku, uzņēmējiem veicot darbības ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, to apstrādes dažādos ķēdes posmos no savākšanas līdz to izlietošanai vai likvidēšanai. Paredzot šos noteikumus, būtu jāņem vērā arī apdraudējums videi [vides riski], ko rada minētās darbības. Kopienas veselības noteikumu kopumā attiecīgā gadījumā būtu jāiekļauj veselības noteikumi par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu laišanu tirgū, tostarp par Kopienas iekšējo tirdzniecību ar tiem un to importu.

[..]

- (29) Dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti vai atvasinātie produkti būtu jāiedala trīs kategorijās, kuras atspoguļo cilvēku un dzīvnieku veselībai radītā riska pakāpi, pamatojoties uz riska novērtējumiem. Dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti vai atvasinātie produkti, kas rada lielu risku, būtu jāizmanto tikai mērķiem ārpus barības ķēdes, bet tos, kas rada mazāku risku, būtu jāļauj izmantot drošos apstākļos.

[..]

- (57) Kopienas tiesību aktu konsekvences labad jāprecizē saistība starp noteikumiem, kuri paredzēti šajā regulā, un Kopienas tiesību aktiem par atkritumiem. [..]
- (58) Turklāt būtu jānodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kuri sajaukti vai piesārņoti ar bīstamajiem atkritumiem, kas minēti Komisijas Lēmumā 2000/532/EK (2000. gada 3. maijs), ar ko aizstāj Lēmumu 94/3/EK, ar kuru izveidots atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta a) punktu Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, un Padomes Lēmumu 94/904/EK, ar kuru izveidots bīstamo atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta 4. punktu Padomes Direktīvā 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem [(OV 2000, L 226, 3. lpp.)] [..] nosūta tikai dalībvalstu starpā saskaņā ar Regulu [..] Nr. 1013/2006. [..]”

- 13 Regulas Nr. 1069/2009 1. pantā ir paredzēts:

“Šī regula nosaka sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, lai novērstu un mazinātu šādu produktu radītu risku sabiedrības un dzīvnieku veselībai, un jo īpaši, lai aizsargātu pārtikas un barības ķēdes drošumu.”

- 14 Šīs regulas 2. panta 2. punktā ir noteikts:

“Šo regulu nepiemēro šādiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem:

[..]

g) ēdināšanas uzņēmumu pārtikas atkritumi, izņemot tos, kuri:

[..]

iii) ir paredzēti apstrādei ar sterilizāciju spiediena ietekmē vai apstrādei ar metodēm, kas minētas 15. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, vai biogāzes ieguvei, vai kompostēšanai;

[..].”

15 Minētās regulas 3. pantā ir paredzēts:

“Šajā regulā ir spēkā šādas definīcijas:

[..]

11. “uzņēmējs” ir fiziska vai juridiska persona, kuras reālā pārziņā ir kāds no dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem vai atvasinātiem produktiem, tostarp pārvadātāji, tirgotāji un izmantotāji;

[..].”

16 Atbilstoši Regulas Nr. 1069/2009 8. pantam “Pirmās kategorijas materiāls”:

“Pirmās kategorijas materiāls ir šādi dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti:

[..]

f) pārtikas atkritumi no starptautisko līniju transportlīdzekļiem;

[..].”

17 Šīs pašas regulas 10. pantā “Trešās kategorijas materiāls” ir noteikts:

“Trešās kategorijas materiāls ir šādi dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti:

[..]

p) ēdināšanas uzņēmumu pārtikas atkritumi, izņemot tos, kas minēti 8. panta f) punktā.”

18 Saskaņā ar Regulas Nr. 1069/2009 21. pantu “Savākšana, kategorijas noteikšana un transportēšana”:

“1. Uzņēmēji savāc dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, nosaka to kategoriju un transportē tos bez liekas kavēšanās, ievērojot nosacījumus, lai novērstu risku cilvēku un dzīvnieku veselībai.

2. Uzņēmēji nodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, tos transportējot, ir pievienots tirdzniecības dokuments un, ja to prasa šī regula vai saskaņā ar 6. punktu pieņemtie pasākumi, veselības sertifikāts.

[..]

3. Tirdzniecības dokumentos un veselības sertifikātos, ko pievieno dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, tos transportējot, vismaz iekļauj informāciju par šo produktu izcelsmi, galamērķi un daudzumu un dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasinātu produktu aprakstu un to marķējumu, ja šāds marķējums vajadzīgs saskaņā ar šīs regulas prasībām.

[..]

4. Uzņēmēji savāc, transportē un likvidē ēdināšanas uzņēmumu trešās kategorijas pārtikas atkritumus saskaņā ar Direktīvas 2008/98[.] 13. pantā paredzētajiem pasākumiem.

[..]”

19 Šīs regulas 22. pantā “Izsekojamība” ir noteikts:

“1. Uzņēmēji, kuri nosūta, transportē vai saņem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus, reģistrē sūtījumus un ar tiem saistītos tirdzniecības dokumentus vai veselības sertifikātus.

[..]

2. Uzņēmējiem, kuri minēti 1. punktā, ir jābūt sistēmām un procedūrām, lai identificētu:

a) citus uzņēmējus, kuriem dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti vai atvasinātie produkti ir piegādāti; un

b) uzņēmējus, kuri tos ir piegādājuši.

[..]”

20 Minētās regulas 23. panta “Uzņēmēju, uzņēmumu vai iekārtu reģistrācija” 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“1. Lai veiktu reģistrāciju, uzņēmēji:

a) pirms darbības uzsākšanas paziņo kompetentajai iestādei par ikvienu to kontrolē esošu uzņēmumu vai iekārtu, kuri darbojas jebkurā dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasināto produktu ražošanas, transportēšanas, apstrādes, pārstrādes, uzglabāšanas, tirgū laišanas, piegādes, izmantošanas vai likvidēšanas posmā;

b) sniedz kompetentajai iestādei informāciju par:

i) to kontrolē esošu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasināto produktu kategoriju;

ii) to darbību veidu, kuras veiktas, izmantojot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātus produktus par izejmateriālu.

2. Uzņēmēji sniedz kompetentajai iestādei atjauninātu informāciju par visiem to kontrolē esošiem uzņēmumiem vai iekārtām, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, tostarp paziņo kompetentajai iestādei par jebkādam būtiskām izmaiņām darbībā un pastāvoša uzņēmuma vai iekārtas slēgšanu.”

21 Šīs pašas regulas 24. panta “Uzņēmumu vai iekārtu apstiprināšana” 1. punktā ir noteikts:

“Uzņēmēji nodrošina, ka to kontrolē esošus uzņēmumus vai iekārtas apstiprina kompetentā iestāde, ja šādi uzņēmumi vai iekārtas veic vienu vai vairākas šādas darbības:

[..].”

22 Regulas Nr. 1069/2009 41. panta “Imports un tranzīts” 2. punktā ir noteikts:

“Atkāpjoties no 1. punkta:

[..]

b) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātos produktus, kuri sajaukti ar kādu no atkritumiem, kas Lēmumā 2000/532[..] minēti kā bīstamie atkritumi [vai piesārņoti ar tiem, eksportē tikai], ievērojot Regulas [..] Nr. 1013/2006 prasības.

[..]”

23 Regulas Nr. 1069/2009 43. panta “Eksports” 5. punktā ir noteikts:

“Atkāpjoties no 3. un 4. punkta:

[..]

b) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātos produktus, kuri sajaukti ar kādu no atkritumiem, kas Lēmumā 2000/532[..] minēti kā bīstamie atkritumi, vai piesārņoti ar tiem, eksportē tikai, ievērojot Regulas [..] Nr. 1013/2006 prasības.”

24 Saskaņā ar Regulas Nr. 1069/2009 48. pantu “Kontroles saistībā ar nosūtīšanu uz citām dalībvalstīm”:

“1. Ja uzņēmējs plāno nosūtīt pirmās kategorijas materiālu, otrās kategorijas materiālu un gaļas un kaulu miltus vai dzīvnieku taukus, kas atvasināti no pirmās kategorijas un otrās kategorijas materiāliem, uz citu dalībvalsti, tas informē izcelsmes dalībvalsts kompetento iestādi un galamērķa dalībvalsts kompetento iestādi.

Galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde noteiktā termiņā pieņem lēmumu par attiecīgā uzņēmēja pieteikumu, proti:

a) atteikt sūtījuma saņemšanu;

b) pieņemt sūtījumu bez nosacījumiem; vai

c) attiecināt uz sūtījuma saņemšanu šādus nosacījumus:

i) atvasinātie produkti jāsterilizē spiediena ietekmē, ja tie nav šādi apstrādāti; vai

ii) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem jāatbilst visiem nosacījumiem, kas attiecināmi uz attiecīgā sūtījuma nosūtīšanu un ko attaisno cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzība, lai nodrošinātu, ka darbības, ko veic ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, ir saskaņā ar šo regulu.

2. Veidlapas 1. punktā minēto uzņēmēju pieteikumiem var pieņemt saskaņā ar 52. panta 3. punktā minēto regulatīvo procedūru.

[..]

6. Atkāpjoties no noteikumiem, kuri paredzēti 1. līdz 5. punktā, tajos minētos dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātos produktus, kuri sajaukti ar kādu no atkritumiem, kas Lēmumā 2000/532[..] minēti kā bīstamie atkritumi, vai piesārņoti ar tiem, nosūta uz citām dalībvalstīm tikai, ievērojot Regulas [..] Nr. 1013/2006 prasības.

[..]”

25 Regulas Nr. 1069/2009 54. pants ir formulēts šādi:

“Regulu [..] Nr. 1774/2002 atceļ no 2011. gada 4. marta.

Atsauces uz Regulu [..] Nr. 1774/2002 uzskata par atsaucēm uz šo regulu [..].”

– Regula (ES) Nr. 142/2011

- 26 Komisijas Regula (ES) Nr. 142/2011 (2011. gada 25. februāris), ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 1069/2009 un īsteno Padomes Direktīvu 97/78/EK attiecībā uz dažiem paraugiem un precēm, kam uz robežas neveic veterinārās pārbaudes atbilstīgi minētajai direktīvai (OV 2011, L 54, 1. lpp.), ir ietverti noteikumi par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasināto produktu izmantošanu un likvidēšanu, šo blakusproduktu savākšanu, pārvadājumiem, identificēšanu un izsekojamību, uzņēmumu vai iekārtu reģistrāciju un apstiprināšanu, minēto produktu un blakusproduktu laišanu apgrozībā, importu, tranzītu un eksportu, kā arī oficiālo pārbažu procedūrām.

Vācijas tiesību normas

- 27 *Gesetz zur Ausführung der Verordnung (EG) Nr. 1013/2006 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 14. Juni 2006 über die Verbringung von Abfällen und des Basler Übereinkommens* (Likums, ar ko īsteno Regulu Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem un Bāzeles 2007. gada 19. jūlija Konvenciju par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu) (*BGBI.* 2007 I, 1462. lpp.) 13. pantā ir paredzēts, ka kompetentā iestāde nelikumīga sūtījuma, par kuru nav paziņots saskaņā ar Regulu Nr. 1013/2006, gadījumā var attiecīgi iejaukties, lai tiktu ievērots šis regulas 24. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā paredzētais atpakaļņemšanas pienākums, nodrošinot, ka konkrētos atkritumus ņem atpakaļ persona, kurai šis paziņojums bija jāiesniedz saskaņā ar minētās regulas 2. panta 15. punktu.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 28 *ReFood* Vācijā nodarbojas ar pārtikas un ēdiena atkritumu, ieskaitot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, sūtījumiem.
- 29 2014. gada 7. aprīlī kravas automašīnu, ko vadīja *ReFood* darbinieks un kuras kravā bija trešās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti Regulas Nr. 1069/2009 izpratnē, kas savākti Nīderlandē, pārbaudīja Vācijas policija, kad šie produkti tika vesti uz *ReFood* uzņēmumu, kas atrodas Vācijā un kur tie bija jāpārstrādā, lai pēc tam reģenerētu biogāzes iekārtā, kura arī atrodas Vācijā.
- 30 Lejassaksijas Lauksaimniecības palāta izdeva rīkojumu *ReFood* nogādāt aplūkoto kravu atpakaļ uz Nīderlandi, pamatojoties uz to, ka šī sabiedrība nav rīkojusies atbilstīgi procedūrai, kas ir paredzēta Regulas Nr. 1013/2006 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā.
- 31 2014. gada 16. jūlijā *ReFood* vērsās iesniedzējtiesā ar prasību, apstrīdot Lejassaksijas Lauksaimniecības palātas izdotā rīkojuma likumību. Faktiski *ReFood* skatījumā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumu neattiecoties Regulas Nr. 1013/2006 piemērošanas joma un līdz ar to šajā regulā paredzētā paziņošana tam neesot bijusi piemērojama.
- 32 Šī tiesa jautā, vai uz šo sūtījumu attiecas šī piemērošanas joma vai arī tas no šīs jomas ir izslēgts saskaņā ar minētās regulas 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu. Nedz Tiesas judikatūra, nedz tās pašas regulas sagatavošanas darbi uz šo jautājumu atbildi nesniedz. Šādi ir iespējamas vairākas šīs tiesību normas interpretācijas.
- 33 Pirmkārt, Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu – kā norāda *ReFood* un neraugoties uz to, ko ļauj noprast šīs tiesību normas formulējums, varētu interpretēt tādējādi, ka no šīs regulas piemērošanas jomas bez nosacījumiem ir izslēgti sūtījumi, uz kuriem attiecas Regula Nr. 1069/2009, ar kuru savukārt tika atcelta un aizstāta Regula Nr. 1774/2002. Katrā ziņā iesniedzējtiesas skatījumā, ja būtu jāpieņem šāda interpretācija, Eiropas Savienībā netiktu nodrošināta

vienota dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apstrāde vai apglabāšana un kontrole, jo dalībvalstīm saskaņā ar Regulu Nr. 1069/2009 ir noteikts tikai pienākums izvairīties no riskiem cilvēku un dzīvnieku veselībai, kā arī nodrošināt efektīvu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu savākšanu un apglabāšanu.

- 34 Otrkārt, Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu varētu interpretēt tādējādi, ka no šīs regulas piemērošanas jomas ir izslēgti tikai un vienīgi tādi dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi, uz kuriem attiecas tādas pašas vai stingrākas procesuālās normas nekā minētajā regulā paredzētās. Iesniedzējtiesas skatījumā šāds izņēmums, ņemot vērā Regulā Nr. 142/2011 minēto, varētu attiekties arī uz ēdināšanas uzņēmumu trešās kategorijas pārtikas atkritumiem.
- 35 Treškārt, Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu – kā uzskata Lejassaksijas Lauksaimniecības palāta – varētu interpretēt tādējādi, ka no šīs regulas piemērošanas jomas saskaņā ar šo tiesību normu ir izslēgti tikai un vienīgi tādi dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi, kuru nosūtīšanai saskaņā ar Regulas Nr. 1069/2009 48. panta 1. punktu ir nepieciešama piekrišana. Iesniedzējtiesa uzsver, ka šāda interpretācija tomēr varētu novest pie neizbēgamas pretrunas. Faktiski minētajā 48. pantā paredzētās prasības būtībā attiecoties uz pirmās un otrās kategorijas produktiem, un līdz ar to Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunktā paredzētā izslēgšana no piemērošanas jomas neattiecoties uz trešās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem. No tā izrietot, ka uz tādu blakusproduktu pārrobežu sūtījumiem, kuri ir mazāk bīstami, vispārīgi attiecoties stingrākas Regulas Nr. 1013/2006 prasības, savukārt uz bīstamāku pirmās un otrās kategorijas dzīvnieku izcelsmes produktu sūtījumiem, izņemot īpašus gadījumus, Regula Nr. 1069/2009 neattiecoties.
- 36 Iesniedzējtiesa šai sakarā uzsver, ka ar Regulas Nr. 1069/2009 48. panta 6. punktu skaidri un gaiši Regulas Nr. 1013/2006 noteikumu ievērošanai, t.i., augstākajam prasību līmenim, ir pakārtoti pirmās un otrās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kuri ir sajaukti ar atkritumiem, kas ir klasificējami kā bīstami, vai kuri ar šādiem atkritumiem ir piesārņoti. Šādi šķietot nepamatoti piemērot šajā pēdējā minētajā regulā paredzēto sistēmu arī trešās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārrobežu pārvadājumiem, kas nav piesārņoti ar bīstamiem atkritumiem.
- 37 Šādos apstākļos *Verwaltungsgericht Oldenburg* (Oldenburgas Administratīvā tiesa, Vācija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai [Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts] ir jāinterpretē kā piemērošanas atkāpe, kas attiecas uz visiem sūtījumiem, kuriem saskaņā ar Regulas [Nr. 1069/2009] 2. pantu ir piemērojama pēdējā minētā regula?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu atbilde ir noliedzoša:
- Vai šī tiesību norma ir jāinterpretē kā piemērošanas atkāpe, kas attiecas uz sūtījumiem, par kuriem saskaņā ar Regulu Nr. 1069/2009 – arī saistībā ar Regulu [Nr. 142/2011] – pastāv noteikumi par savākšanu, transportēšanu, identifikāciju un izsekojamību?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzoša:
- Vai šī tiesību norma ir jāinterpretē kā piemērošanas atkāpe, kas attiecas tikai uz sūtījumiem, kuru nosūtīšanai ir nepieciešama piekrišana saskaņā ar Regulas Nr. 1069/2009 48. panta 1. punktu?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

38. Uzdodot šos trīs jautājumus, kuri ir jāaplūko kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no šīs regulas tvēruma saskaņā ar šo tiesību normu ir izslēgti visi tie dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi, uz kuriem attiecas Regula Nr. 1069/2009, vai arī tikai konkrēta šo sūtījumu daļa, kas atbilst īpašiem ar šo pēdējo minēto regulu izvirzītajiem nosacījumiem.
39. Vispirms jāuzsver, ka pamatlietā aplūkoti dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti ir Nīderlandes izcelsmes pārtikas atkritumi, kurus ir paredzēts pārstrādāt Vācijā un izmantot biogāzes iekārtā. Saskaņā ar Regulas Nr. 1069/2009 2. panta 2. punkta g) apakšpunkta iii) punktu šie blakusprodukti ietilpst šīs regulas tvērumā. Tie atbilstoši minētās regulas 10. panta p) punktam ietilpst trešās kategorijas materiālā, ar precizējumu – kā tas izriet no tās pašas regulas 29. apsvēruma un tās kopskata –, ka dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti ir uzskatāmi par mazāk bīstamiem. Turklāt no iesniedzējtiesas lēmuma var izsecināt, ka pamatlietā aplūkoti dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti ir arī tādi atkritumi Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 1. punkta, – kurā ir atsauce uz Direktīvas 2006/12 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā (šobrīd Direktīvas 2008/98 3. panta 1. punkts) sniegto definīciju – izpratnē, kuri, ja tie ietilptu šīs regulas tvērumā, būtu ierindojami to atkritumu kategorijās, uz kuriem attiecas minētās regulas 3. panta 1. punktā paredzētā paziņošanas un piekrišanas procedūra, nevis tās pašas regulas 3. panta 2. punktā minētā procedūra, kad tiek prasīta vien iepriekšējas paziņošanas procedūra. Šai sakarā vēl jānorāda, ka ar Regulu Nr. 1013/2006 papildus tam, kas attiecas uz šajā pēdējā minētajā tiesību normā minētajām atkritumu kategorijām, kam šajā gadījumā nav nozīmes, kā savu secinājumu 65. punktā norādījis ģenerālvokāts, atkritumu sūtījumiem no vienas dalībvalsts uz citu vispārīgi ir izvirzītas stingrākas prasības salīdzinājumā ar Regulu Nr. 1069/2009.
40. Galu galā, lai noteiktu, vai pamatlietā aplūkoto dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījums no Nīderlandes uz Vāciju ir ārpus Regulas Nr. 1013/2006 tvēruma saskaņā ar tās 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu, ir jāatgādina, ka šajā tiesību normā paredzētā izslēgšana attiecas uz “[atkritumu] sūtījumiem], uz kuriem attiecas Regulā [...] Nr. 1774/2002 paredzētās apstiprināšanas prasības”, ar precizējumu, ka atsauce uz Regulu Nr. 1774/2002 saskaņā ar Regulas Nr. 1069/2009 54. pantu ir jāsaprot kā atsauce uz šo pēdējo minēto regulu, ar kuru ir tikusi atcelta Regula Nr. 1774/2002.
41. Interpretējot Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. panta d) apakšpunktu, pirmkārt, ir jānorāda, ka, neraugoties uz tā formulējumu, nevienā Regulas Nr. 1774/2002 tiesību normā dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti nebija izvirzīta “apstiprināšanas” prasība. Šādi, no vienas puses, ar Regulas Nr. 1774/2002 8. pantu pirmās un otrās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, pārstrādātu produktu, kas iegūti no pirmās un otrās kategorijas materiāla, un pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu sūtījumi no vienas dalībvalsts uz otru bija pakārtoti galamērķa dalībvalsts “atļaujai”, savukārt šāda atļauja netika pieprasīta trešās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem. No otras puses, Regulas Nr. 1774/2002 10.–15., 17. un 18. pantā paredzētais pienākums saņemt “apstiprinājumu” attiecās uz starpuzņēmumiem, uzglabāšanas uzņēmumiem, sadedzināšanas un līdzsadedzināšanas iekārtām, pārstrādes uzņēmumiem, tauku pārstrādes uzņēmumiem, biogāzes iekārtām un kompostēšanas iekārtām, loļojumdzīvnieku barības ražošanas uzņēmumiem, kā arī tehniskajām iekārtām.
42. Tāpat, lai gan Regulas Nr. 1069/2009 21.–23. pantā ir paredzēta virkne īpašu pienākumu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadātājiem, īpaši reģistrācijas kompetentā iestādē pienākums, uz pārvadājumiem apstiprināšanas procedūra neattiecas. Līdz ar to šīs regulas 24. pants, ar kuru uzņēmumu vai iekārtu ekspluatētājiem, kuri veic kādu no tajā minētajām darbībām, ir paredzēta apstiprināšana, nav piemērojams pārvadājumiem. Turklāt, lai arī saskaņā ar minētās regulas 48. panta 1. punktu pirmās un otrās kategorijas materiāla, kā arī noteiktu produktu, kas atvasināti no šī materiāla, nosūtīšanai no vienas dalībvalsts uz otru ir vajadzīga galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes piekrišana, šajā tiesību normā nav paredzēta “apstiprināšanas” procedūra.

- 43 Šī pēdējā aspekta sakarā tās pašas regulas 48. panta 2. punktā, vācu valodas redakcijā, protams, ir atsauce uz šī panta 1. punktā minētajiem “apstiprināšanas” pieteikumiem (*Anträgen auf Zulassung*). Savukārt citās minētā 48. panta 2. punkta valodu redakcijās – proti, grieķu, angļu, franču, itāļu un holandiešu – ir atsauce tikai uz “veidlapām pieteikumiem”, kas minēti tā paša panta 1. punktā. Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru Eiropas Savienības tiesību normas dažādu valodu redakciju atšķirību gadījumā vienas no šīm valodu redakcijām formulējums nevar būt vienīgais pamats šīs tiesību normas interpretācijai vai arī tam nevar tikt piešķirta prioritāra nozīme salīdzinājumā ar pārējo valodu redakcijām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 24. janvāris, *Balandin* u.c., C-477/17, EU:C:2019:60, 31. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 44 Otrkārt, jāuzsver – kā izriet no Regulas Nr. 1013/2006 11. apsvēruma –, ka šīs regulas 1. panta 3. punkta d) apakšpunktā paredzētā izslēgšana no tās tvēruma ir vērsta uz to, lai izvairītos no pārklāšanās ar Regulu Nr. 1774/2002, kurā jau ir ietverti noteikumi par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vispārēju pārsūtīšanu, plūsmu novirzīšanu un pārvietošanu, ieskaitot transportēšanu Savienībā, ievēdot tajā un izvedot no tās (šajā ziņā skat. spriedumu, 2007. gada 1. marts, *KVZ retec*, C-176/05, EU:C:2007:123, 47. punkts).
- 45 Šis apsvērums ir jālasa, ņemot vērā tā Savienības tiesiskā regulējuma attīstību, kas piemērojams atkritumiem, kā arī tiesisko regulējumu par dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem kopš Regulas Nr. 1013/2006 pieņemšanas brīža; šī attīstība notika līdz ar pilnīgāku tiesību aktu savstarpēju saskaņošanu.
- 46 Šai sakarā jānorāda, pirmkārt, ka Direktīvas 2006/12, kura bija spēkā brīdī, kad tika pieņemta Regula Nr. 1013/2006, tika atcelta uz aizstāta ar Direktīvu 2008/98. Kā būtībā izriet no šīs pēdējās minētās direktīvas 12. un 13. apsvēruma, Savienības likumdevējs uzskatīja, ka Regulā Nr. 1774/2002, it īpaši attiecībā uz visu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, tostarp atkritumu, transportu, bija paredzēti samērīgi noteikumi, tādējādi novēršot iespējamu apdraudējumu dzīvnieku un sabiedrības veselībai, un, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot šo regulu, uzskatīja, ka, ja dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti rada potenciālu apdraudējumu veselībai, atbilstīgais juridiskais instruments šo risku novēršanai principā ir šī pati regula un tādēļ būtu jāizvairās no nevajadzīgas tās pārklāšanās ar tiesību aktiem atkritumu jomā, izslēdzot no Direktīvas 2008/98 tvēruma dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, ja tos ir paredzēts izmantot veidos, kas nav uzskatāmi par atkritumu pārstrādi.
- 47 No Direktīvas 2008/98 tvēruma saskaņā ar tās 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu ir izslēgti dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, ieskaitot pārstrādātus produktus, uz kuriem attiecas Regula Nr. 1774/2002, izņemot tos, kas paredzēti sadedzināšanai, apglabāšanai poligonā vai izmantošanai biogāzes vai kompostēšanas iekārtās, tādējādi īstenojot Savienības likumdevēja vēlmi principā no tiesiskā regulējuma atkritumu jomā izslēgt dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus.
- 48 Otrkārt, kā tas ir norādīts šī sprieduma 40. punktā, ar Regulu Nr. 1069/2009 tika atcelta un aizstāta Regula Nr. 1774/2002.
- 49 Kā norādīts šīs pēdējās minētās regulas 5. un 6. apsvērumā, tās mērķis ir noteikt visaptverošu un saskanīgu veselības noteikumu kopumu attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu transportēšanu, kuri būtu samērīgi ar cilvēku un dzīvnieku veselībai radīto risku, uzņēmējiem veicot darbības ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, to apstrādes dažādos ķēdes posmos no savākšanas līdz to izlietošanai vai likvidēšanai un kuros būtu ņemts vērā arī apdraudējums videi, ko rada minētās darbības. No otras puses, – kā tas izriet no Regulas Nr. 1069/2009 57. un 58. apsvēruma – tā ir vērsta arī uz to, lai Savienības tiesību aktu konsekvences labad precizētu saistību starp noteikumiem, kuri paredzēti šajā regulā, un Savienības tiesību aktiem par atkritumiem, proti, Regulu Nr. 1013/2006 saistībā ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu eksportu, importu un sūtījumiem starp dalībvalstīm.

- 50 Šādas samērības un saskaņotības labad ar Regulu Nr. 1069/2009 tika ieviesti noteikumi, kas ir samērīgi ar riskiem, ko var radīt dažādu dzīvnieku izcelsmes kategoriju blakusproduktu atkarībā no to bīstamības pārvadājumi, trešās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, ņemot vērā to zemāko bīstamības pakāpi, pārvadājumiem nosakot mazāk stingrus noteikumus, bet bīstamāku atkritumu pārvadājumiem nosakot stingrākus noteikumus, kas ir paredzēti Regulā Nr. 1013/2006.
- 51 Attiecībā uz trešās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadājumiem no vienas dalībvalsts uz otru, neskaitot 22. un 23. pantā paredzētos vispārīgos pienākumus dzīvnieku izcelsmes produktu izsekojamībā un uzņēmumu reģistrācijā, Regulas Nr. 1069/2009 21. panta 2. punktā ir vien paredzēts, ka uzņēmēji nodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, tos transportējot, ir pievienots tirdzniecības dokuments un, konkrētos gadījumos, veselības sertifikāts. 21. panta 4. punktā ir piebilsts, ka uzņēmēji savāc, transportē un likvidē ēdināšanas uzņēmumu trešās kategorijas pārtikas atkritumus saskaņā ar Direktīvas 2008/98 13. pantā paredzētajiem pasākumiem, bet tajā savukārt ir noteikts, ka dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumu apsaimniekošana norit, neapdraudot cilvēku veselību un neradot kaitējumu videi.
- 52 Turklāt attiecībā uz pirmās un otrās kategorijas materiālu, kā arī noteikumiem no šīm kategorijām atvasinātiem materiāliem Regulas Nr. 1069/2009 48. panta 1. punktā ir paredzēts, ka nosūtīšanas no vienas dalībvalsts uz otru gadījumā ir jāinformē galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde.
- 53 Minētās regulas 48. panta 6. punktā ir piebilde, ka, atkāpjoties no noteikumiem, kuri paredzēti šī panta 1.–5. punktā, tajos minētos dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vai atvasinātos produktus, proti, pirmās un otrās kategorijas materiālu, kā arī no šīm kategorijām atvasināto materiālu, kuri ir sajaukti ar kādu no atkritumiem, kas Lēmumā 2000/532 minēti kā bīstamie atkritumi, vai piesārņoti ar tiem, nosūta uz citām dalībvalstīm tikai, ievērojot Regulas Nr. 1013/2006 prasības.
- 54 Tāpat Regulas Nr. 1069/2009 41. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 43. panta 5. punkta b) apakšpunktā ir attiecīgi paredzēts, ka dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu vai atvasināto produktu, kas ir sajaukti vai piesārņoti ar šādiem bīstamajiem atkritumiem, imports un tranzīts, no vienas puses, un eksports, no otras, puses, notiek tikai, ievērojot Regulas Nr. 1013/2006 prasības.
- 55 Tādēļ no Regulas Nr. 1069/2009 41. panta 2. punkta b) apakšpunkta, 43. panta 5. punkta b) apakšpunkta un 48. panta 6. punkta formulējuma izriet pretējs secinājums, ka, izņemot šajās tiesību normās skaidri paredzētus gadījumus, dzīvnieku izcelsmes produktu pārvadājumiem Regula Nr. 1013/2006 nav piemērojama. Šādi tas ir gadījumā, kad no vienas dalībvalsts uz otru tiek pārvadāti trešās kategorijas pārtikas atkritumi.
- 56 No šī sprieduma 49.–55. punktā minētajiem apsvērumiem izriet, ka Savienības likumdevēja nolūks ir bijis ar Regulu Nr. 1069/2009, kura ir pieņemta pēc Regulas Nr. 1013/2006, ieviest visaptverošu regulējumu, kas piemērojams dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadājumiem, un, ja vien nav noteikts citādi, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadājumiem, uz kuriem šī regula attiecas, nepiemērot Regulu Nr. 1013/2006.
- 57 Savukārt Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu varētu interpretēt tikai un vienīgi tādējādi, ka no šīs regulas tvēruma ir izslēgti tikai un vienīgi tādi dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi, uz kuriem attiecas tādas pašas vai stingrākas procesuālās normas nekā minētajā regulā paredzētās.
- 58 Papildus tam, ka šāda interpretācija, ņemot vērā grūtības precīzi noteikt, vai attiecīgo dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadājumi ir šādu tiesību normu priekšmets, varētu būt iemesls uzņēmumiem justies tiesiski nedroši, saskaņā ar to uz visu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadājumiem attiektos vismaz tikpat strikti noteikumi kā Regulā Nr. 1013/2006 paredzētie. Šāda interpretācija būtu pretrunā loģikai, kas ir iedibināta ar Regulu Nr. 1069/2009, proti – kā izriet no šī sprieduma 49.–55. punkta – radīt noteikumus, kas būtu samērīgi ar riskiem, kurus var radīt dažādu

dzīvnieku izcelsmes kategoriju blakusproduktu atkarībā no to bīstamības pārvadājumi, un kas, izņemot attiecībā uz visbīstamākajiem atkritumiem, neatbilstu tiem, kas ir paredzēti Regulā Nr. 1013/2006, un nebūtu tik stingri kā tie.

- 59 Turklāt šāda interpretācija atbilst sākotnējam Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkta formulējumam, kāds tas tika iekļauts Komisijas iesniegtajā Eiropas Parlamenta un Padomes regulas par atkritumu sūtījumiem priekšlikumā [COM(2003) 379, galīgā redakcija] un kurā bija paredzēts, ka atkritumu sūtījumi, uz kuriem attiecas Regula Nr. 1774/2002, ir izslēgti no šī priekšlikuma tvēruma tikai tad, ja uz tiem attiecas analogi vai stingrāki procesuālie noteikumi, taču šāds formulējums galīgajā šīs tiesību normas redakcijā nav iekļauts.
- 60 Tālāk Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunktu nevar interpretēt arī tādējādi, ka no šīs regulas tvēruma saskaņā ar šo tiesību normu būtu izslēgti tikai un vienīgi tādi dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi, uz kuriem attiecas Regulas Nr. 1069/2009 48. panta 1. punktā paredzētā procedūra, proti, pirmās un otrās kategorijas materiāls, kā arī produkti, kas ir atvasināti no šī materiāla, izņemot trešās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, uz kuriem joprojām attiecas Regulas Nr. 1013/2006 noteikumi.
- 61 Papildus šī sprieduma 43., 53. un 55. punktā minētajiem apsvērumiem saistībā ar 48. pantu vēl ir jāuzsver, ka šāda interpretācija – kā to savu secinājumu 66. un 67. punktā norādījis ģenerāladvokāts – būtu pretrunā arī Regulas Nr. 1069/2009 struktūrai, ar kuru ir iedibināti noteikumi, kas ir samērīgi ar bīstamību, kāda var tikt konstatēta dažādu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadājumos, un novestu pie paradoksāla iznākuma. Proti, šādas interpretācijas rezultātā trešās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, kuri ir mazāk bīstami, pārvadājumiem starp dalībvalstīm tiktu izvirzītas Regulas Nr. 1013/2006 prasības, kuras ir stingrākas nekā tās, kas saskaņā ar Regulas Nr. 1069/2009 48. panta 1. punktu ir jāpiemēro, pirmās un otrās kategorijas dzīvnieku izcelsmes produktus nosūtot no vienas dalībvalsts uz otru. Šādi trešās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi no vienas dalībvalsts uz otru būtu pakārtoti tikpat stingriem noteikumiem kā tie, kuri saskaņā ar šīs pēdējās minētās regulas 48. panta 6. punktu ir piemērojami pirmās un otrās kategorijas materiālam, kurš ir sajaukts ar atkritumiem, kas Lēmumā 2000/532 ir klasificēti kā bīstami, vai kurš ar šādiem atkritumiem ir piesārņots.
- 62 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi, uz kuriem attiecas Regula Nr. 1069/2009, ir izslēgti no Regulas Nr. 1013/2006 tvēruma, izņemot gadījumus, kad Regulā Nr. 1069/2009 skaidri ir paredzēts piemērot Regulu Nr. 1013/2006.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 63 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav

paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula), ir izslēgti no Regulas Nr. 1013/2006 tvēruma, izņemot gadījumus, kad Regulā Nr. 1069/2009 ir skaidri paredzēts piemērot Regulu Nr. 1013/2006.

[Paraksti]